

mutatható. Ilyen bizonyítványok nemcsak a kosok, hanem az anyákra nézve is kiadatnak.

A vevő tehát, ki csalattatástól menekülni akar, jól cselekszik, ha a czélzott vásárlás előtt, a Rambouillet nevezete alatt eladásra ajánlott állatoknak vagy elődeiknek származtatási bizonyítványát magának előmutattatja.

Az itt mondottak után tehát tisztában lehetünk arra nézve, hogy mit tartsunk azon sok juhról, melyek majd Francia-, majd Németországban, néha tömegesen, Rambouillet nevezete alatt eladásra kiállítatnak, és melyek néha ama kitünő fajtából még csak egy csöpp vért sem tartalmaznak, sem hozzá legkisebb hasonlatosságot nem mutatnak. Egyszersmind megmagyarázhatjuk ebből, hogy miért oly elágazók a vélemények az u. n. Rambouillet fajta fölött, és miért tulajdonítatnak nékie oly sajátságok, melyek a dolog természete szerint azon egy juhajtában nem is egyesíthetők.

Miután a valódi Rambouillet-birka magában véve tagadhatlanul kitünő fajta, és miután az, több tekintélyes szakférfiu kimondása szerint: nagyfontosságú tenyésanyagot képez, mely „hivatva van, czélszerű és biztos átmeneti eszközül szolgálni, a finom juhtenyésztés körében jelenleg tapasztalható némely hiányokról egy jobb, az időviszonyoknak inkább megfelelő tenyésztési irányhoz“: mindezeknél fogva tehát juhtenyésztőinkre nézve igen is érdekes, ha a nevezett fajtára figyelmessé tételnek, de egyuttal a valódit a hamistól megkülönböztetni el nem mulasztanak.

J. W.

Adatok a tölgyhánt-erdőből.

Egy 22 éves tölgyhánterdő közepszerű talajon szolgáltatott

9 öl dorongfát, 60 köblábjával = 540^{c'}

13.5 öl rőzsefát, 25 „ = 337.5^{c'}

4.5 öl szinkéreg, 30 „ = 135^{c'}

összesen 27 öl . . . . . = 1012.5^{c'} köblábfát,

évenként tehát és holdanként 46 köblábat. Százalékokban kifejezve, teszen ez : 53.3% dorongfát, 33.3% ágfát, 13.3% szinkéreg; vagy az 1012.5 köbláb szilárd fatömegből 86.6% fát, 13.3% kéreg.

Egy öl száraz szinkéreg nyom 7—9 mázsát,

„ köbláb száraz szinkéreg nyom 30—40 fontot.

„ köteg zöld kéreg „ 45—48 „

„ „ egészen száraz kéreg „ 28—30 „

A száritás általi súlyveszteség e szerint tesz 18 fontot vagy 38 %-ot. — Ilyen köteg körülbelöl 30 darab megy egy ölbe.

Pfeilnak terméstáblái szerint a tölgyerdő 10 éves korában terem holdanként:

I. osztály	1667	köblábat,
II. „	1442	„
III. „	1215	„
IV. „	990	„
V. „	675	„

A pénzbeni tiszta jövedelem a fának és kéregnek árai szerint változik. A fennebbi tömegtermés után: holdankénti 27 öl mellett — így alakul a jövedelem:

9 öl dorongfa,	2 ft. 50 krjával	=	22 ft. 50 kr.
13,5 öl ágfa,	1 „ — „	=	13 „ 50 „
4,5 öl kéreg,	16 „ 80 „	=	75 „ 60 „
			összesen 111 ft. 60 kr.

vagy 5 ft. 8 kr egy évre, minthogy az állab 22 éves vala.

Az első megalapításnak nem jelentéktelen költsége, mely azonban az állabnak sokáigtartó sarjképessége mellett sok évre eloszlik, nemcsak fedezve van, hanem a fiatal állabnak is hasznára való fuéladás által a fennebbi 5 ft. és 8 kr. évi jövedelem még szaporodik.

A szinkéreg előállításának költsége 37—45 krnyi napszám mellett 6—9 frtra, vagyis mázsánként 62 krtól 1 ftig rug fel.

Megfelelő hőmérsék gazdasági épületek számára.

A hőmérsék, mely valamely gazdasági épületben uralkodik, éppen nem közömbös az itt tartózkodó állatok egészségére vagy az ott tartott gazdasági termények mivoltára és jókarbani maradására. A mezei gazda, kinek folyvást szerves lényekkel vagy anyagokkal van dolga, nem mulaszthatja el — tetemes kára nélkül — a hőmérsék változásaira gondosan felügyelni, és a hol szükséges, meg amennyire lehet: épületei s egyéb gazdasági helyiségeiben a megfelelő hőmérsék előállítására — valamint a kertésznek — hatni. E tekintetben a hévmérő mindkettőre nézve szintoly hasznos, mint nélkülözhetlen eszköz, és ennek a gazdasági épületekben — főleg az istállókban és a szerves készleteket tartalmazó helyiségekben szintugy nem szabad hiányozni, valamint a kertésznek üveg- és melegházaiban sem.

Különösen a téli időszak az, mely a gazdát e részbeni pontosabb észlelésre és gondosabb figyelemre meg felügyelésre kényszeríti, hogy állatai és szerves készleteitől a hőmérséknek szintugy tulságosan magas, mint szerfelett alacsony mértéket távortartsa.

Szolgáljanak e részbeni támaszpontokul a következő, tapasztalás után megfelelőknek bizonyult hőmérséki számok:

Az igás marha istállójában legyen 10—14 ^o R melegség.			
A tehenek	„	„	12—17 ^o R „
A nevéndék marha	„	„	15—17 ^o R „
A juhok	„	„	6—10 ^o R „
A sertések	„	„	10—14 ^o R „
A tejes kamarában nyáron	„	„	10—12 ^o R „
„ „ „ télen	„	„	12—15 ^o R „
A burgonyapinczében	„	„	4—6 ^o R „
A répagarmadákban	„	„	2—4 ^o R „ S.

Mikép lehet a szénát gazdaságosan és jó sikerrel takarmányozni?

Azon gazdáinknak, kik a szénával takarékosan bánni kénytelenek (pedig kevesen lesznek, kik e részt bő kezekkel mérhetnének) a következő eljárást ajánljuk: A széna egy harmad szalmával kevertetik, szecs kavágon 1 hüvelyk hosszúra felaprítottat, sós vízzel eléggé megnedvesítették és azután egy ládába, hordóba vagy más ily tartányba hoztván, erősen betapostatik. Körülbelül 48 óra alatt, a hőmérséknek foka és a takarmány nedvességének mértéke szerint — ezen tömegben türethően erős forrás képződik, mely a keményebb szárazakat felpuhítja és az egésznek oly kellemes illatot kölcsönöz, miszerint a marha, nevezetesen pedig a tejelő, mohón keresi és nagy étvágygal eszi.

Ezen eljárásnak még azon jó oldala is van, hogy az így elkészített takarmányt, mivel csak kis térfogattal bír, sokkal könnyebben lehet, mint különben tehető, hasonló adagokba elosztani. Pedig hogy mennyire hasznos, a marhát rendszeren és egyformán takarmányozni, azt fölösleges bővebben fejtegetni, valamint azt is, hogy minél könnyebben lehet valamely takarmányszert megfelelő adagokba hozni, annál biztosabban lehet egyszersmind a fölösleges pazarlást és káros elharácsolást akadályozni. Pedig különben ezen uton sok garasa a gazdának megy izékbe!

S.